

En Bäste Soldats minnen

Av Bengt Källkvist

Den 8 februari 1947 föddes jag på BB i Sollefteå. Jag växte upp i Sollefteå och fick tidigt kontakt med det militära eftersom min pappa Åke "Joe" Källkvist var underbefäl i sjukvårdstjänst på I 21. Min mamma hette Margit och städade på sjukassans kontor på Djupövägen. Vi var fyra barn i familjen, två pojkar och två flickor.

I början på 1950-talet flyttade vi in i C-kasern. Även i de andra två kasernerna bodde det befäl med familjer så jag hade många lekkamrater. Vi barn kallades för "kasernungar". Vi lekte, och tävlade med varandra i regementsparken och på övningsfältet och till mångas förtret ibland även inne på kasernområdet.

Här har jag sommaren 1959 fått en väldigt liten gädda i Östra Spannsjön. Bakom mig syns bryggan vid militärens badplats. Sommartid var Östra Spannsjön en härlig tummelplats för oss kasernungar. Där kunde vi när inga skjutningar pågick på Tjärnmyrens skjutfält bada och fiska. Foto från Bengt Åke Källkvist.

I slutet på 1950-talet byggde en del anställda på I 21 hus i ett villaområde som kom att kallas "Sabbatsbrottet". När villabyggarna flyttade in i sina nya hus blev lägenheter lediga i kasernerna och då flyttade vi till en större lägenhet i B-kasern.

Det var inte långt till Sabbatsbrottet från kasernerna, bara tvärs över Sjöbergs lägdor, så vi kasernungar kunde hålla kontakt även med de som flyttat till Sabbatsbrottet. 1962 flyttade vi till en modern lägenhet i ett nyuppfört hyreshus på Storgatan 108, mitt emot det gamla lasarettet som är nedlagt och rivet sedan länge.

Jag tog realen, och gick ett och ett halvt år på gymnasiet på Sollefteå högre allmänna läroverk. På skolan fanns en grupp elever som i skolans regi tränade gevärsskytte. Skyttetränare var Einar Naucér. Han var kapten på I 21 och duktig skytt och skytteinstruktör. Det vapen som vi använde var 6,5 mm Mausergevär. Jag tränade också skidåkning. Det gick bra för mig och jag blev Svensk skolmästare i skidskytte 1964 i Örnsköldsvik och 1965 i Skellefteå.

1965 på våren hoppade jag av gymnasiet och snodde ”värkning” på I 21. Jag gjorde värnplikten på Befälsskola Instruktör på 2. Kompaniet med Bengt Fälldin som skolchef. En befälsskola för pojkar som anmält att de var intresserade av att få anställning på I 21. På skolan utbildades vi till skyttegruppchefer.

Bilden är från regementsmästerskap i friidrott på Nipvallen 1965. Fr v ses mina lumparkompisar Lennart Gillblad, Bengt Nygren, Tjernell, jag och Ted Olows. Jag minns att jag sprang 1500 meter. Foto från Bengt Åke Källkvist.

Under lumpartiden började jag tävla i fältskytte, fältskidskytte och patrulltävlan på skidor. I patrulltävlan bar den tävlande på 8 kg packning inklusive geväret.

Mot slutet av utbildningen fick vi värnpliktiga rösta och utse Bäste Soldat på skolan. Att jag blev vald till Bäste Soldat berodde nog inte på att jag besatt några framstående militära meriter utan mera på mina sportsliga sådana. Regimentets Bäste Soldater belönades med I 21 Kamratförenings förtjänstmedalj i brons och en veckolång resa till Palma på Mallorca. En fin vecka.

Jag fortsatte inte på regementet utan ryckte ut i mars 1966. Från oktober 1966 till april 1967 gjorde jag FN-tjänst på Bataljon 36 C på Cypern som ställföreträdande skyttegruppchef. Jag tillhörde 1. kompaniet som var förlagt på Reindeer Camp i

Famagusta. Min kompanichef hette Bertil Lind. Vår huvudsakliga sysselsättning var observationsplatstjänst och patrullering. Den 11 mars 1967 inträffade Kalabaliken i Kophinou. Konflikten som i början handlat om att språket på namnskyltarna skulle ändras till turkiska eskalerade och den 11 mars skickade FN sina larmstyrkor för att förstärka den svenska posteringen i Kophinou. Jag ingick i vårt kompanis larmstyrka men vi blev aldrig inblandade i något handgemäng.

FN-veteranen Lars Eriksson berättar här på hemsidan mera om händelsen i sin artikel *Fem FN-bataljoner på Cypern, en gammelyxa berättar*.

I augusti 1967 flyttade jag till Sandviken efter att ha fått jobb på Sandvikens Järnverk. Jag trivdes i Sandviken och på jobbet och blev kvar där.

Den 11 juli 1975 gifte Elisabeth och jag oss i Sandviken. Vi har två vuxna och utflugna döttrar.

Den här bilden är från vintern 1972. Då gjorde jag en repövning i norra Ångermanland. Det är jag som står till höger på bilden. Jag har totalt gjort tre repövningar. Alla gångerna som skyttegruppchef på norrlandsskyttekompani. Foto från Bengt Åke Källkvist.

Under mina första 13 år vid järnverket arbetade jag som trådvalsare. Sedan sadlade jag om till strängjutare vilket jag jobbade med i 32 år.

I Sandviken har jag under alla år hållit igång och tränat löpning och åkt skidor och rullskidor. Jag har sprungit åtskilliga maror bland annat en i Monterey i Kalifornien då vi år 2000 var där och besökte min syster.

Efter min pensionering 2012 har jag fortsatt att träna och det kommer jag säkert att göra så länge som jag kan knyta ett par löparskor.